

ת"פ 3488/09/21 - מדינת ישראל נגד ג'עפר מחאמיד (עציר) ע"י

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 3488-09-21 מדינת ישראל נ' מחאמיד(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט אלכס אחטר
המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מיכאל בן חור

נגד
הנאשם

ג'עפר מחאמיד (עציר) ע"י ב"כ עו"ד דן גלעד

גזר דין

כתב האישום:

הנאשם הודה והורשע בטרם נשמעו ראיות בכתב האישום המתוקן שבו שני אישומים על פי הפירוט שלהלן:

- באישום הראשון הורשע הנאשם בעבירות **סיוע לגניבת חלקי רכב** - סעיף 384 + סעיף 31 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 **ופירוק חלקים מרכב** - סעיף 413ד(ב) + סעיף 29(א) לחוק).

- באישום השני הורשע הנאשם בעבירות **החזקת מכשירי פריצה** - סעיף 409 לחוק, **גניבת חלקי רכב** - סעיף 384 לחוק, **פירוק חלקים מרכב** - סעיף 413ד(ב) לחוק, **שבל"ר ונטישה באותו מקום** - סעיף 413ג רישא לחוק, **נהיגה פוחזת של רכב** - סעיף 338(א)(1) לחוק, **זיוף סימני זיהוי של רכב** - סעיף 413ט לחוק, **נהיגה בזמן פסילה** - סעיף 67 לפקודת התעבורה [נ"ח], תשכ"א - 1961 **ונהיגה ברכב ללא ביטוח** - סעיף 2א לפקודת בטוח רכב מנועי [נ"ח], תשל"ל - 1970.

למעשה מדובר בגניבת ממיר קטליטי ובסיוע לגניבת ממיר קטליטי נוסף - פעולה שגורמת להשבתת הרכב ונזקים של אלפי שקלים לבעליו - הכול כדי לחלץ מהממיר מתכת יקרה ולמכור אותה.

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 18.08.21 הנאשם בצוותא עם אחר (שעניינו הסתיים) הגיעו לחוף בקיסריה, איתרו את רכבו של המתלונן מסוג סובארו, התכופפו מתחת לרכב ופירקו את הממיר הקטליטי שהותקן ברכב. לאחר מכן סייע הנאשם לאחר בגניבת הממיר (שווי הממיר 2000 ₪).

על פי עובדות האישום השני, כמה שעות לאחר ביצוע העבירות המפורטות באישום הראשון, הנאשם והאחר הגיעו לצומת ברקאי, איתרו את רכבה של המתלוננת מסוג סובארו, וחתכו את אותו הממיר מרכבה של המתלוננת במסור חשמלי (שווי הממיר 12,529 ₪). הנאשם והאחר נסעו ברכבו של אבי הנאשם בלא ידיעתו וללא הסכמתו כאשר הנאשם הוא זה שנוהג וזאת חרף ידיעתו שהיה פסול לנהיגה. כאשר שוטרים הורו לנאשם לעצור את רכבו לביקורת, האיץ

עמוד 1

הנאשם את מהירות הרכב ונמלט עד שנעצר לאחר שעלה עם הרכב על מחסום דוקרנים. לאחר שהרכב נעצר, נמלט האחר מן הרכב ואילו הנאשם נותר ברכב. בחיפוש ברכב נמצאו כלי פריצה וכלי עבודה וכן לוחית זיהוי מזויפת אותה התקין הנאשם ברכב.

בתחילה כפר הנאשם במיוחס לו והתיק נקבע לשמיעת הראיות ואולם, מספר ימים טרם שמיעת הראיות גיבשו הצדדים הסכמה לפיה כתב האישום יתוקן, הנאשם יחזור בו מכפירתו ויודה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן. לא גובשו הסכמות עונשיות.

טיעונים לעונש

ב"כ המאשימה הפנה לעובדות כתב האישום ולכך שעניינו של האחר הסתיים (2021-09-29) ולכן, עתר לקביעת מתחם הענישה שנקבע בגזר דינו של האחר ככל שהוא מתייחס לעבירות פירוק חלקי הרכב וגניבתם, דהיינו מתחם שינוע בין 8-15 חודשי מאסר בפועל. עם זאת, הנאשם דכאן גם נהג בפסילה וללא רשות בעלי הרכב ולכן, לעמדתו, יש לקבוע מתחם אחד שינוע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל.

לאור גיליונו הפלילי והתעבורתי של הנאשם (ת/1) אשר לא נרתע מעונשים, לרבות מותנים, שהוטלו עליו, ביקש ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם מאסר בפועל למשך 24 חודשים, ענישה נלווית ופיצוי למתלוננים.

ב"כ הנאשם ביקש אף הוא לאמץ את מתחם הענישה שנקבע בגזר דינו של האחר אך איבחן את נסיבותיו של הנאשם מנסיבותיו של האחר מאחר שלנאשם לא יוחסו עבירות של הפרעה לשוטר והימלטות. ב"כ הנאשם טען שנהיגה בפסילה היא אכן עבירה חמורה אך אינה עולה לכדי הענישה לה טענה המאשימה.

לטענתו, הנאשם הורשע בנהיגה בפסילה בשנת 2017 ומאז לא נהג בהיותו פסול כמעט 5 שנים וכן לקח אחריות, הודה בכתב האישום המתוקן וחסך זמן שיפוטי.

הנאשם הביע צער על מעשיו.

דין והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת

בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40'א' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40'ד' ו-40'ה' לחוק.

אין צורך להכביר מילים אודות חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם מושא הליך זה שלפני. הנאשם פגע במעשיו בזכות הקניין של בעלי כלי הרכב ועוצמת הפגיעה היא גבוהה. מעבר לשווי הכספי של החלק הנגנב, השבתת כלי הרכב שנופלת על בעל הרכב כרעם ביום בהיר, מצריכה אותו לשלם אלפי שקלים מכיסו אם אין לו ביטוח, ואם יש לו ביטוח - הנזק מגולגל לחברת הביטוח וממנה לציבור המבוטחים שנאלץ לשלם פרמיות גבוהות.

בנוסף נגרמות לבעל הרכב טרדה מרובה ועוגמת נפש ועליהן חברות הביטוח לא מפצות.

כמו כן, עבירת נהיגה בזמן פסילה הינה מהעבירות החמורות ביותר בפקודת התעבורה. חומרתה נעוצה בסיכון הכבד לשלום הציבור, שכן מעצם הטלת הפסילה, אנו למדים כי רשות מוסמכת, מצאה כי עניין לנו במי שנהיגתו עלולה לסכן את ביטחון המשתמשים בדרך. לסיכון זה אף נלווה מחיר כלכלי, ובקורות תאונה יפרע הנזק מהקופה הציבורית. ערך נוסף הראוי להגנה הינו שלטון החוק וחובת הכיבוד והציות לו, שכן עסקינן במי שבחר לרמוס צו שיפוטי, לו היה מודע היטב.

כפי שנרשם רק לאחרונה ברע"פ 7072/21 מחמד פלאח נ' מדינת ישראל (27.10.21):

"אין להמעיט בחומרת מעשיו של המבקש, אשר נהג ברכבו חרף פסילת רישיונו ובעוד עונש מאסר מותנה תלוי ועומד נגדו. בכך, פעל תוך התרסה נגד רשויות החוק והתעלמות מהחלטות בית המשפט. נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סכנה לשלום הציבור, והיא אף משקפת יחס מזלזל בחיי אדם, בצווי בית המשפט ובחוק (רע"פ 5300/18 סלאמה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 9 (12.8.2018))."

לכך מצטרפת חומרתה הרבה של נהיגה ללא תעודת ביטוח בת-תוקף, העלולה להקשות על נפגעי תאונות דרכים במימוש הפיצויים הזכאים להם (רע"פ 5635/19 יעקובוב נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 12 (04.09.2019))."

נראה אם כן, כי בנוהגו בזמן פסילה וללא תעודת ביטוח בת-תוקף, ביטא המבקש כי אינו נרתע מסיכון חיי אדם ואף לא ממורא הדין."

הנאשם שבפני חוזר לסורו פעם אחר פעם, עברו התעבורתי מלמד שהוא לא חדל מנהיגתו, על אף פסילת רישיונו. גם העונשים המותנים וגם נשיאה בעונשי מאסר מאחורי סורג וברית, לא מנעו ממנו ולו במקצת לשקול את ההשלכות הכרוכות בהמשך נהיגתו ובמעשיו. לעניין זה בהחלט ניתן לומר שהנאשם הפך את הנהיגה בנסיבות האמורות לעיל "למפעל חיים", (ר' עפ"ת 32611-08-10 מ"י נ' שלמה גיא).

מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם - נסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

עמוד 3

נסיבות ביצוע העבירות חמורות. מדובר בעבירות קלות לביצוע שנעשו בצוותא עם אחר, תוך תכנון מוקדם (הצטיידות במסור ובכלי פריצה נוספים), ולצורך השגת רווח כספי קל.

בת"פ 32523-01-21 - הנאשם הורשע ב- 5 עבירות של פירוק ממירים מרכב, בית המשפט קבע מתחם של 19-37 חודשים וגזר על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 4804-12-20 - הנאשם הורשע במספר רב של אישומים - 10 גניבות של ממירים קטליטיים במועדים שונים ונגזרו על הנאשם 24 חודשי מאסר.

עם זאת, יש לזכור שמדובר בפסקי דין של בתי משפט שלום שכאמור אינם מנחים.

הצדדים ביקשו לאמץ את מתחם הענישה שנקבע בגזר דינו של האחר בו נקבע מתחם של 8-15 חודשי מאסר בפועל ועתירה זו מקובלת עליי.

לעניין העבירות הנוספות בהן הורשע הנאשם כאן, לא הייתה הסכמה בין הצדדים.

בפסיקה בנסיבות דומות למקרה זה נקבע שמתחם העונש ההולם למעשי העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין מאסר בפועל של 6 חודשים ועד למאסר בפועל של 20 חודשים (רע"פ 576/21 **עלי סלים מסארווה נ' מ"י**, רע"פ 5959/20 **מחמוד בדוסי נ' מ"י**, רע"פ 851/20 **דן טוטנגי נ' מ"י**, רע"פ 4934/19 **ג'יהאד סאלם נ' מ"י**, רע"פ 5635/19 **אליאור יעקובוב נ' מ"י** ורע"פ 1483/19 **אייל ליפשיץ נ' מ"י**).

באשר לתקופת הפסילה נקבע בפסיקה כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשים ל- 60 חודשים, בצירוף עונשי מאסר ופסילה מותנים וקנס.

נוכח הזהות בין המעשים, והעובדה שבוצעו בתקופת זמן מצומצמת יחסית, ייקבע מתחם עונש הולם אחד שיתייחס לשני האישומים ולכלל העבירות (רע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל**). בענייננו, סבורני שיש להעמיד את מתחם העונש ההולם בין 8-20 חודשי מאסר בפועל ובין 12-30 חודשי פסילה בפועל.

קביעת העונש בתוך המתחם - נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

לחובת הנאשם עבר פלילי שהתיישן. עם זאת, לחובתו 29 הרשעות תעבורה קודמות, 3 מהן בגין נהיגה בפסילה, האחרונה שבהן מתאריך 03.04.17 שבגין אף נשא עונשי מאסר בפועל. הרשעותיו כוללות בין היתר הרשעות בגין נהיגה בשכרות, נהיגה ללא רישיון, נהיגה בניגוד לאור אדום, נהיגה במהירות, נהיגה בקלות ראש, נהיגה לאחר שרישיון הנהיגה פקע ועוד כהנא וכהנא. גיליון ההרשעות מלמד על אופן נהיגתו של הנאשם המתבטא בזלזול בהוראות החוק וביצירת סיכון למשתמשי הדרך. עובדות אלה יש לזקוף לחובת הנאשם בהיותן מעידות על מסוכנותו של הנאשם למשתמשי הדרך ועל היעדר הפנמה של חומרת העבירות.

כדברי בית המשפט העליון ברע"פ 5300/18 **סלאמה נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 12.07.18 [פורסם בנבו]):

"העבירה אותה עבר המבקש היא חמורה, ועל הדבר לבוא לידי ביטוי בהטלת ענישה מרתיעה.

נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סיכונים רבים לביטחונם של הנוסעים ושל הולכי הרגל, ובפרט אמורים הדברים נוכח הקטל המתמשך בכבישי הארץ, ונוכח האינטרסים המשמעותיים שנפגעים מביצוע העבירות בהן הורשע המבקש, כמו גם שכיחות הגבוהה. יתר על כן, ולא פחות מכך, נהיגה בפסלות משקפת יחס של זלזול בחיי אדם והיא בבחינת ביזוי החוק וצווי בית המשפט. אדם הנוהג בכביש, על אף שרישיונו נפסל, מוכיח כי לא ניתן להרחיק אותו מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב (רע"פ 410/04 מזרחי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (7.3.2004)).

על כן, נקבע בסעיף 67 לפקודת התעבורה, כי "מי שהודע לו שנפסל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה, וכל עוד הפסילה בתקפה הוא נוהג ברכב שנהיגתו אסורה בלי רישיון לפי פקודה זו ... דינו - מאסר שלוש שנים". אף ההלכה מורה, כי בעבירות של נהיגה בפסילה כי יש להטיל עונשי מאסר לריצוי בפועל (רע"פ 5090/04 צאנע נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.5.2004)). המבקש נהג ברכב בעת שנפסל לנהיגה, וממילא נהג בלא רישיון ובלא ביטוח. כעולה מפסק הדין של בית המשפט המחוזי, למבקש שלוש הרשעות קודמות בעבירות תעבורה, האחרונה שבהן בגין עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בקלות ראש ובמהירות בלתי סבירה ואי הגשת עזרה לנפגע תאונת דרכים. בגין הרשעתו זו ריצה המבקש מאסר בפועל למשך 3 חודשים בעבודות שירות והוטל עליו מאסר מותנה בן 7 חודשים. בנוהגו, שוב, בזמן פסילה, ביטא המבקש כי אין עליו מורא הדין ומורא בית המשפט, ואת יחסו המזלזל לשלום הציבור.

הנאשם לא הפנים בעצמו שאסור לו לנהוג בהיותו פסול ולא הורתע מתקופות פסילה ארוכות ומתקופות מאסר מאחורי סורג ובריא ולכן, אין מנוס מהשתת תקופות פסילה ומאסר מאחורי סורג ובריא משמעותיות. כפי שנקבע בעפ"ת 21538-08-19 מדינת ישראל נ' ג'ניים (ניתן ביום 20.01.20, פורסם בנבו):

"אין להעלות על הדעת, כי שופט תעבורה יגלה הבנה להפרת החוק באופן בוטה ע"י נאשם; ויקבע בעניינו של נאשם רצידיביסט, אשר צבר חודשי פסילה ארוכים בשל התנהגותו המסוכנת והמזלזלת, ולא הורתע מעונשי מאסר בפועל וממאסרים מותנים, כי מאחר שענישה מחמירה לא הועילה, יש מקום להקל בעונשו; וחמור מכך, כי בשל הענישה שהוטלה עליו, הוא "נאלץ" או "יאלץ" גם בעתיד לנהוג את רכבו. המדובר במסר הפוך בתכלית, מזה שמצופה מבית המשפט לתעבורה להעביר למשיב עצמו ולציבור בכללותו, ולפיו בטחונו של הציבור אינו הפקר ואינו נתון בידיו או ברצונו של עברין תנועה סדרתי, ופסיקותיו של בית המשפט אינן "כתובות על הקרח" ואינן מהוות המלצה בלבד, אשר הציבור רשאי לכבדן או להפר אותן לפי רצונו וצרכיו בלבד. זאת ועוד, אין לומר כי המשיב "נאלץ" לנהוג ברכב, אלא הוא בחר לעשות כן, תוך התעלמות בוטה מהוראות החוק ומהוראות בתי המשפט; כאשר הוא יכול היה, כמו כל אדם סביר שהוטלה עליו פסילה בפועל, לבחור בחלופות אחרות, כגון, נסיעה בתחבורה ציבורית או הסתייעות באדם אחר שנהג עבורו. עוד ראוי להזכיר, כי המשיב הוא זה שהביא במו ידיו למצב בו הוא נמצא כיום, ואין מדובר בגזירה משמיים".

מנגד, הנאשם הודה במיוחס לו וחסך מזמנם של העדים ומזמנו השיפוטי של בית המשפט.

כמו כן, הנאשם עצור מזה מספר חודשים (מתאריך 19.08.21) וידוע שקשים הם תנאי המעצר מתנאי מאסר, ודאי בתקופת קורונה.

למתלוננים נגרם נזק כספי על לא עוול בכפם, רק משום שהחנו את רכבם, כאשר עבור הנאשם המדובר בעבירות קלות ומהירות לביצוע בגין גורפים העבריינים המבצעים אותן, רווחים קלים. מסיבה זו סבורני שראוי להשית על הנאשם פיצוי בגין הנזק שגרם.

על כן, בהתחשב בחומרת המעשים, בנסיבותיהם, במידת אשמתו של הנאשם, בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו ובמדיניות הענישה הנוהגת, הגעתי לכלל מסקנה שיש למקם את הנאשם מעט מתחת לרף האמצעי של המתחם ואני קובע שיש להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 12 חודשים אשר יחושב מיום מעצרו 19.08.21.

2. מאסר על תנאי של 8 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה, לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה, על עבירות של נהיגה בזמן פסילה ו/או נהיגה ללא רישיון נהיגה, עבירות לפי סעיפים 10(א) ו/או 67 לפקודת התעבורה.

מאסר על תנאי של 8 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה לאחר תום מאסרו בגין תיק זה על עבירת רכוש מסוג פשע.

מאסר על תנאי של 4 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה על עבירת רכוש מסוג עוון.

3. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 18 חודשים בפועל. מוסבר בזאת לנאשם כי לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה עליו להפקיד בבית המשפט תצהיר מתאים וכנגדו יונפק לו אישור הפקדה והפסילה תרוצה במצטבר לכל פסילה אחרת. באחריות הנאשם להגיש בקשה מתאימה למשרד הרישוי לצורך ביצוע חישוב כלל פסילותיו.

4. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 10 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותן עבירות שעליהן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגינה.

5. הנאשם ישלם פיצוי בסך של 1,000 ₪ למתלונן ובסך של 6,000 ₪ למתלוננת וזאת בהתאם לפרטי האישומים כפי שמופיעים בכתב האישום. סכום הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ולא יאוחר מיום 3/7/22 ויועבר למתלוננים בהתאם לפרטים שיינתנו למזכירות בית המשפט ע"י המאשימה.

גזר דין זה מהווה פקודת מאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ל' אדר א' תשפ"ב, 03 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.